Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

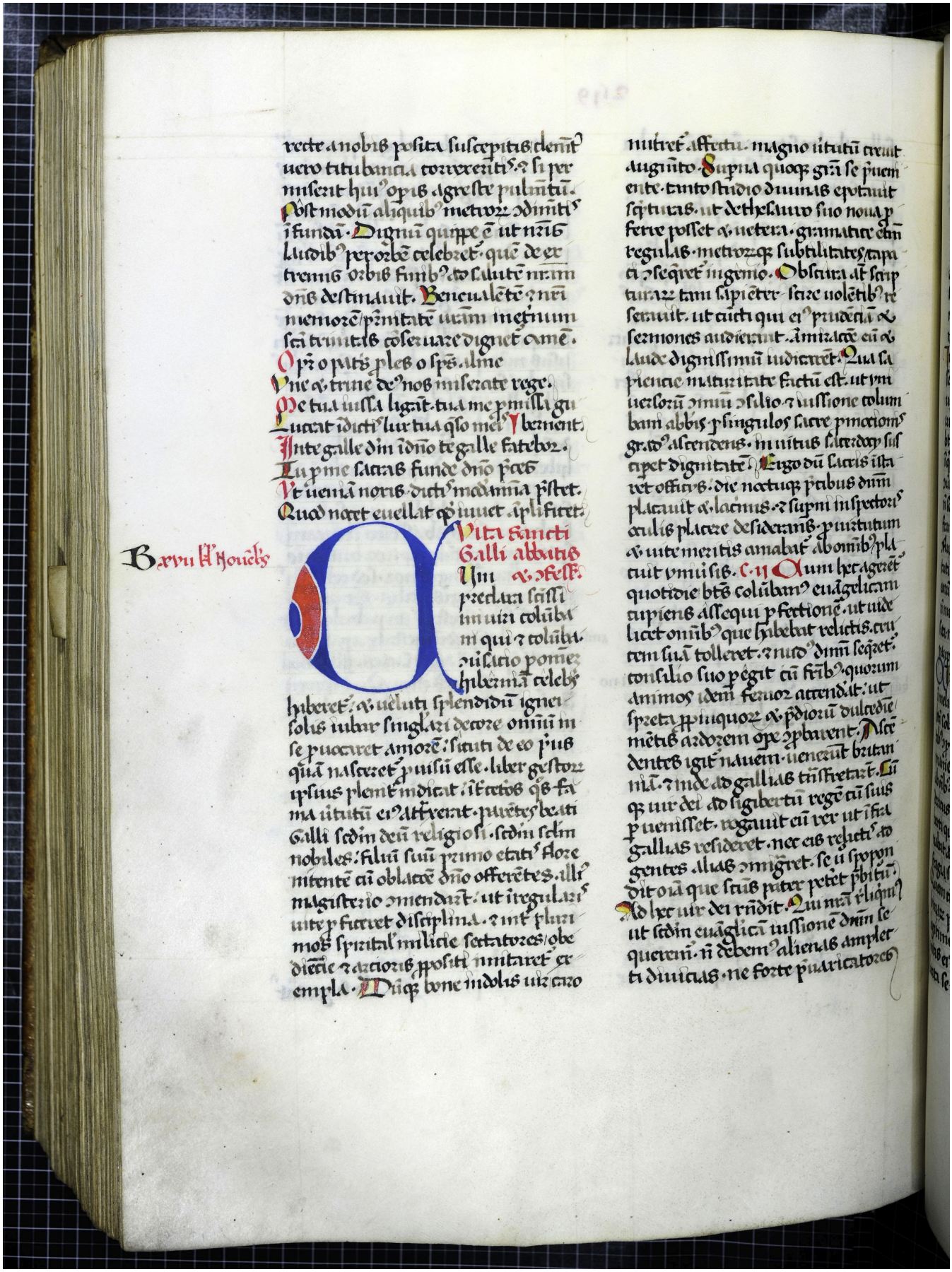

rectę a nobis posita suscepitis clemēt
uero titulum a conferentis. ꝗ si per
miserit huiꝰ opis agreste pulmentū.
Post modū aliquib⁹ metrorꝫ oblimitis
i fundā. Dignū quippe ē ut nr̄is
ludib⁹ per orbē celebret. quē de ex
tremis orbis finib⁹ ad salutē nr̄am
dnꝰ destinauit. Beneualētē ꝗ nr̄i
memorē/ p̄mitatē uram in etēnum
sci trinitatis cōseruare dignet amē.
O pr̄ o pitis ples o spꝰ. alme
Vne a. trine deꝰ nos miserate rege.
Me tua iussa ligāt. tua me p̄ milli gu
bernat idictis lux tua qso mei lumen.
Ante galle dm idno te galle fatebor.
Lu p me sacras funde dno preces
Vt uenā nobis dictis mādāmia p̄stet.
Quad nocet euellat qd iuuet. ꝓlificet.

Bxvii Kl Nouēbꝭ

Vita sancti Galli abbatis

Cum a. dcclx.
preclara sāsti
monachi qui ꝗ colūba
rū iussio pōtifex
hiberniā celebꝰ
haberet. a. ueluti splendidū igneꝰ
solis rubor singlari decore omniū in
se p̄uocaret amorē. sicuti de eo p̄ius
quā nasceret p̄uisū esse. liber gestorꝫ
ipsius plenē indicat. ita tactus qs fa
ma ututū ei attrexerat. p̄ueres beati
Galli sedm deū religiosi. sedm secm
nobiles. filiū suū primo etatis flore
mitentē ei oblatē dno offerētes. illꝰ
magisterio commendāt. ut in regulariꝫ
uite p̄fiteret disciplina. ꝗ mt plu
mos spiritalē milicie sectatorēs/ obe
dientie ꝗ actionis p̄positi imitaret ex
empla. Dūq bone indolis uir cuo
mutrē affectu. magno ūtutū crem
augūto. Supra quoq gra se p̄uem
ente. tanto studio diuinis eq̄tauit
scripturis. ut de thesauro suo noua p
ferre posset a. uetera. grammatice cum
regulis. metrorꝫq subtilitates/ capa
ci ꝗ sequēt ingenio. Obscura at scrip
turarꝫ tam sapiēter scire uolētib⁹ re
seruauit. ut cuncti qui ei p̄udēcia a
sermones audierant. admiratē ei a
laude dignissimū iudicarēt. Qua sa
pienciae mutuitate factū est. ut om
nū uerborū omnū ꝗ silio ꝗ mussione colum
bam abbis p̄ singulos sacre p̄mocionꝭ
gradꝰ ascendens. in uitus sacrādaꝰ sus
cipet dignitatē. Ergo dū sacris ista
ret officiis. die noctuq p̄ebus dnm
placauit a. lacrimis. ꝗ supni inspectorꝭ
oculis placere desiderans. p̄ uirtutum
a. uite meritis amabat. ab omnib⁹ pla
cuit omnisis. C.ii Cum hec agrēt
quotidie bt̄s colūbanꝰ euāgelicam
cupiens assequi p̄fectionē. ut iuxta
licet omnib⁹ que sibi erat relictis. cru
cem suā tolleret. ꝗ nudꝰ dnm seqret.
consilio suo pegit eū frib⁹ quorum
animos idem fenor attendit. ut
spreta p̄ inquor a. pdiorū dulcedi
mētis ardorem ope p̄bauerent. Nec
dentes igit nauem. uenerūt britan
niā. ꝗ inde ad gallias transmetarāt. Cū
q uir dei ad sigiberti regē eū suis
p̄ uenisset. rogauit eū ut ei fīa
gallias residere. nec eis relicti ad
gentes alias emigret. se ei spōn
dit oia que suis pater petēt p̄bitū.
Ad hec uir dei rndit. Qui mā reliqui
ut sedm euāgelicā mussione dnm se
querer. ñ debem alienis ampler
ti diuicias. ne forte p̄uaricatorꝭ